

Giới thiệu Độc Giả Xuyên Qua: Quyết Tâm Giữ Chặt Nam Chính

Là tựa truyện xuyên không sắc đầy thú vị, Độc Giả Xuyên Qua: Quyết Tâm Giữ Chặt Nam Chính mở màn với câu hỏi: ại sao đàn nam chính gặp nữ chính lại có thể yêu luôn chỉ vì nhan sắc? Còn nói cái gì tài năng? Vớ vẩn! Người ta đạo thơ của danh nhân, tài ở đâu? Được rồi, các người có thể không biết.

Nhưng mà, một đàn soái như vậy, sao có thể chỉ có cùng một tuýp người yêu chứ? Gặp là yêu, gặp là yêu, gặp là yêu..... Ít ra cũng phải cho một người tuột khỏi tay nữ chính chứ! Đây có phải là tiểu thuyết tình cảm không???

Còn nữ chính, hừ hừ, không muốn soái này có oanh yến... Vậy mà có thể mập mờ với soái khác! Thật..... Không có thiên lý!!!! Vì sao bỗng cô nương không có phúc khí đó??? Chỉ cần một soái thôi, có cần nhiều đâu cơ chứ? Hừ hừ, ta mà ở đó á? Ta nhất định cướp mất một soái về làm chồng, hừ hừ.....

OÀNNHHHHHHH

Sau đó, thiên lý đã đến với "ai đó", tạo điều kiện thuận lợi cho con đường "cướp soái" đầy vinh quang và gian khổ

Đừng bỏ qua tựa truyện hay này nhé, hơn hết Thịnh Thế Địch Phi là một trong những tác phẩm mới với nội dung truyện đạt rất mới lạ. Mời các bạn cùng thưởng thức.

Bạn đang đọc truyện *Độc Giả Xuyên Qua: Quyết Tâm Giữ Chặt Nam Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1

Gi vậy? Thật ồn ào!

Ta lơ mơ ngồi dậy trong tiếng chiêm chiếp vang lên không ngừng. Tiểu lục kiểm đầu được đồng hồ tốt quá đi, tiếng báo thức cũng thật sinh động, như là có một đàn chim đang không ngừng bay lượn hót vang quanh đây! Hôm kia là tiếng trống, hôm nay là tiếng chim, chả lẽ ngày mai sẽ là tiếng súng liên thanh? Aiz, thật phục khả năng "nhìn hàng" của tiểu lục, ngay cả đồng hồ báo thức cũng có âm thanh thật độc đáo!

NHƯNG MÀ! Ngay cả chủ nhật cũng không cho ta ngủ nướng một chút sao???? Ta phần hận ngẩng đầu mở to đôi mắt, nhưng là.... Gì kia? Phòng ngủ phong cách rừng rậm sao? Hôm qua vẫn là màu hồng phấn đáng yêu mà?

Khoan đã! Hôm qua... 7h tối... Đọc truyện... Than thở... Và OÀNH

Ta ngây người nhớ lại một tiếng oành lớn, sau đó bị một cái xoáy đen sấm sét ầm ầm hút vào. Gì đây? Hồ đen trong truyền thuyết sao? Hay tình tiết xuyên không cầu huyết trong tiểu thuyết? Ta bắt đầu phân tích

Trường hợp 1: hồ đen lão đại

- Bất lợi 1: bị cuốn đến rừng rậm amazon với một cuộc sông mới đầy hoang dã với da thú, cá ăn thịt, hoa ăn thịt, sư tử, hổ, trăn.....

- Bất lợi 2: không internet, không điện thoại, không máy tính và quan trọng nhất là KHÔNG CÓ TIỂU THUYẾT NGÔN TÌNH VÀ SOÁI CA

- Bất lợi 3: ờm, tạm thời chưa nghĩ ra

Trường hợp 2: xuyên không cầu huyết

Hờ hờ, cái này là tâm nguyện bao nhiêu năm của ta, có thể bỏ qua mọi bất lợi. Nghe nói cổ đại nhiều soái ca, ta có thể tạo nên một câu truyện tình cảm lâm ly bi đát, cảm động trời đất, sau đó kết thúc bằng một cảnh HE đầy xúc động. oahahahaha.

Dừng lại! Trước hết phải tìm đường ra đây! Nếu mà amazon, ít nhất phải có bộ vô danh nào đó nhỉ? Còn nếu thực sự xuyên qua? Còn không phải gặp được nông dân thuần phác, đại hán thô lỗ, hoặc tiểu tặc lưu manh hay anh hùng cứu mỹ nhân(là ta) sao? Đồng chí nào xuyên không chả là nữ chính, nhỉ? Ài, nhưng trước hết tìm đường đi đã.

Bạn đang đọc truyện *Độc Giả Xuyên Qua: Quyết Tâm Giữ Chặt Nam Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Chương 2

Ta lão đảo, lão đảo, lão đảo.... Rồi đồ rằm một thân cây gần đó

Ta muốn bò bít tết, gà quay, cá rán, pizza, hamburger, BBQ, côca, ca cao.... ... Thôi thì bánh bao cũng được.... Uhuhu, chả lẽ ta lại thành quỷ đói ở đây sao? Thành mà nữ rừng xanh sao??? ô ô ô.....

Ô? Hình như có tiếng nước chảy? Có nước-> có sông, suối-> có cá-> được cứu rồi!

Trong đầu hình thành một chuỗi vô cùng logic, không thể nào logic hơn, chân tay ta như được truyền thêm năng lượng hấp tấp đến với tiếng gọi của sự sống.

Ô hô, thật xúc động... Ta cảm động rưng rưng nhìn dòng suối trong vắt trước mặt như nhìn đức mẹ maria, chúa jesu, quan âm bồ tát, đáng cứu thế vĩ đại!

Ta hùng hổ nhảy ùm vào suối, thật mát, thật thoải mái!

Chu choa, nhiều cá chưa kìa, còn không sợ người nữa! Ta cười híp mắt, tưởng tượng đến viễn cảnh đưa cá lên ngọn lửa nhỏ nhỏ, hồng hồng đánh yêu, hương cá nướng dần lan tỏa thơm phức. Ta nhỏ dãi dãi hiền lành và dịu dàng đưa tay lại gần một con cá béo ngậy đang lắc hông bơi qua bơi lại dưới chân. Thấy chưa, ta thật có sức quyến rũ, ngay cả cá cũng đầy vui vẻ mà dâng hiến cho ta, oahaha!!!

Túm mạnh, được rồi!! Lần đầu tiên bắt cá của ta thành công vang dội! Thật là thiên tài, đáng lưu danh muôn thủa!

Ta hí hửng ném con cá lên bờ, lon ton chạy lên bờ kiểm cùi nướng cá.

Đánh lửa sao? Tưởng cái gì, lần nào đi cắm trại ta chả phải làm công việc thiêng liêng này. Hừ hừ, việc này làm khó được ta sao?

Đánh lửa xong xuôi, ta đặt xiên cá đã được làm sạch lên, đợi một hồi, mùi cá nướng thơm nức lan tỏa mạnh mẽ đánh vào con sâu đói trong bụng ta. Chà chà, chắc là ăn được rồi! Ta cầm xiên cá với niềm hạnh phúc tuôn trào chậm rãi đưa lên miệng....

Vèo-----

Ân? Cá đâu? Ta nhìn trần trời vào hai bàn tay trống đang giờ trước mặt.

Hầm hầm nhìn xung quanh, kẻ nào dám cướp mất mạng sống của ta? Kẻ nào dám hoành hành giữa ban ngày ban mặt?

Ánh mắt ta rất nhanh tia tới một khối trắng đang ngồi trên tảng đá cắm cúi hì hục

Oa oa oa~~~~ hảo thụ!!! Hảo muốn đề~~~~

-
-
-

Tha thứ cho vốn từ ít ỏi của ta T~T.

Tha thứ cho đầu óc đơn giản của ta T~T

Bạn đang đọc truyện *Độc Giả Xuyên Qua: Quyết Tâm Giữ Chặt Nam Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3

Mắt to tròn long lanh mọng nước này, mũi thẳng hoàn mỹ, môi căng mọng hồng hồng quyến rũ này, dáng người thon gầy quyến rũ này. Chu choa, cả người tăn ra 7 phần trẻ con, 3 phần quyến rũ này. Đến Chu Tiểu Manh ta là một thiếu nữ đơn thuần đầy cũng muốn đề, quả là tiểu thụ trong tiểu thụ!

Ài ài, người đẹp đúng là người đẹp, ngay cả cái xương cá trên tay cũng thật thuận mắt!

Ách? Xương cá? Ta nhìn hai tay trống không vẫn đang giờ ra trước mặt, lại nhìn cái xương cá trên tay mĩ nhân tiểu thụ, nhìn đi nhìn lại 30s. Chẳng lẽ kẻ không có đạo đức chôm lấy mạng sống của ta lại là mĩ nhân tiểu thụ?

Ta nuốt nuốt nước miếng, lại gằn mĩ nhân tiểu thụ. Ai ai ai, đối mặt với mĩ nhân tiểu thụ, ta làm sao nổi to tiếng chứ?

- Cái kia.... Mĩ nhân... À không, vị huynh đệ này, hình như cá trên tay ngươi là của ta mà!- Ta nhuận nhuận giọng, dùng giọng nói hết sức dịu dàng biểu thị chủ quyền cá đệ đệ trên tay mĩ nhân.

-A? Của ngươi sao?- Mĩ nhân tiểu thụ mở to mắt long lanh nhìn ta, sau đó nhét khúc xương cá vào tay ta, dùng giọng rất chân thành- Vậy ta trả cho ngươi đó!

Ba vạch đen chảy dài trên mặt, ta nhìn khúc xương cá trên tay đầy trân trọng. Mĩ nhân tiểu thụ là ngọc từ sao? Ăn sạch rồi đưa ta xương để ta bón cây sao?

- Ngươi đã ăn hết rồi còn trả ta khúc xương làm gì chứ? Ngươi có biết ta cả ngày mới có miếng cá này cảm ơn không? bây giờ sắp được ăn rồi ngươi lại cướp mất, ô ô, ta sẽ chết đói đó!!!- Ta nước mắt lưng tròng nhìn trừng trừng mĩ nhân tiểu thụ. Bây giờ thức ăn đã mất, ta còn hơi đâu dịu dàng với mĩ nhân tiểu thụ chứ? Ta chết rồi mĩ nhân có theo ta xuống gặp diêm vương đại nhân được không?

Mĩ nhân tiểu thụ luống cuống

- A? Ngươi đừng khóc, ta đền ngươi đào đào được không? Có đào đào ngươi sẽ không hải chết nữa.

Dứt lời, mĩ nhân tiểu thụ phi thân biết mất

Ô ô, còn nói sẽ đền ta, đào đào là ai chứ? Ta nhìn đào đào sẽ hết đói sao? Chẳng lẽ bắt ta ăn thịt nàng? Mĩ nhân tiểu thụ đáng ghét! Ta hận chết ngươi!

Bạn đang đọc truyện *Độc Giả Xuyên Qua: Quyết Tâm Giữ Chặt Nam Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 4

Ta ỉu xiu ôm bụng ngồi chờ chết, chẳng còn hơi sức đâu mà bắt cá nữa. 16 năm qua ta chưa từng nghĩ tới ta lại có thể chết vì đói như vậy, ô ô ô. Ông trời ơi, nếu còn sống con hứa sẽ không lãng phí thức ăn nữa đâu! Mỗi bữa sẽ ăn hết không còn một hạt cơm nữa đâu! Làm ơn hãy xuất hiện một kì tích đi mà!!! Ô ô ô

Ý? Minh xuất hiện ảo giác sao? Ta nghi hoặc nhìn quả đào căng mọng trước mặt

- Ta đền đào đào cho ngươi đó, ngươi đừng khóc nữa được không?- Mĩ nam tiểu thụ lo lắng

Ta như kẻ sắp chết đói nhìn thấy sơn hào hải vị, vội vàng vồ lấy nhai nuốt ngấu nghiến

Ô, thật ngọt, đây là quả đào ngon nhất từ khi ta sinh ra đến nay. Giải quyết xong quả đào, ta ngáp ngừng hỏi

- Còn nữa không vậy?

- Còn!- Mĩ nam tiểu thụ vội vàng đồ hết đào gói trong vạt áo vào lòng ta- ngươi đừng giận nữa nhé, ta đã đền cho ngươi rồi đó!

- Ừm... - Ta một bên gặm đào, một bên vỗ vai mĩ nhân tiểu thụ- Ngươi đã đền cho ta rồi, ta không giận ngươi đâu, ta là người rộng lượng mà! - Ừm, ta thừa nhận một phần là do khuôn mặt của mĩ nhân tiểu thụ chứ chẳng phải do ta rộng lượng gì hết.

Giải quyết xong đồng đào, ta vỗ bụng, đột nhiên nhớ ra

- Phải rồi, ngươi có vẽ biết rõ đường đi nhĩ?- Ta nghi hoặc hỏi

- Ừm, ta biết, sao vậy?- Mĩ nhân tiểu thụ nghiêng đầu khó hiểu

- Ngươi dẫn ta ra khỏi rừng được không?- Ta vui vẻ nhảy cẫng lên kéo lấy áo mĩ nhân tiểu thụ.

- Được!- Mĩ nhân tiểu thụ cười híp mắt đồng ý.

Chương 5

Ta vui mừng nhìn đường phố phồn hoa trước mắt, càng khẳng định là xuyên qua chứ không phải bị cuốn đến rừng rậm a! Ông trời có mắt! Quà là ông trời có mắt mà!

- À phải rồi!- Ta quay sang nhìn mỹ nhân tiểu thụ- Ta là Chu Tiểu Manh, người tên gì vậy?

- A? Tiểu Manh, ta là Tiểu Bạch.- Mỹ nhân tiểu thụ cười ngây ngô

Tiểu Bạch? Tên thật đúng như người a!

- Tiểu Bạch, tên thật dễ nghe!- Thật dễ bắt nạt, ta âm thầm bỏ sung- Sau này chúng ta sẽ là bằng hữu nhé! - Bước đầu tiên gần soái ca

- Được!- Tiểu Bạch vui vẻ - Tiểu Manh là bằng hữu của ta, sau này Tiểu Manh ở đâu ta sẽ ở đó!

Hắc hắc, quả là cầu được ước thấy!

- Tiểu Bạch, người có biết quán ăn nào lớn nhất ở đây không?- Ta bắt đầu nghĩ đến việc kiếm sống

- Có a! Là Nhật Nguyệt lâu a, cũng không xa lắm đâu! Tiểu Manh muốn đến đó sao?

- Đúng vậy, Tiểu Bạch mau dẫn ta đến đó đi!- ta gật đầu, Nhật Nguyệt lâu? Nghe quen quen a!

- Vậy đi thôi! - Tiểu Bạch nắm chặt tay ta đi nhanh về phía trước

Àn, tay Tiểu Bạch vừa mát vừa mềm, sờ thật thích! Ta vui vẻ vừa đi vừa nắn nắn bóp bóp bàn tay Tiểu Bạch. Ta cảm thấy con đường phía trước mở ra đầy ánh sáng và thênh thang a~~~~~

Chương 6

Ta cùng Tiểu Bạch đứng nghiêm trước cái nhìn nghiêm khắc của lão bản

- Người muốn làm việc?- Sau khi soi xét ta từ trên xuống dưới, từ dưới lên trên, lão bản mới nhàn nhạt mở miệng

- Đúng vậy!- Ta vô cùng nghiêm túc gật đầu

- Người có thể làm được gì?

- Ta có thể nấu ăn!- Ta tự tin vỗ vỗ ngực

- Nấu ăn? Đầu bếp chỗ ta không thiếu, người đi đi được rồi đấy!- Lão bản hừ lạnh quay đi

Làm ơn đi, nhìn người mới chỉ 30 thôi mà sao cứ như bà bà 70 khó tính thế?

- Dừng lại đã!- Ta nhảy tới kéo tay lão bản- Ít nhất người cũng phải để ta thử một lần chứ, ta tự tin có thể hơn những đầu bếp kia của người!

Hừ hừ, bốn cô nương ở hiện đại tuy không phải giỏi nhất nhưng ta tự tin ở cổ đại ta là nhất rồi!

- Tự tin nhì? Được rồi, người có thể thử, nhưng nếu không đạt thì người đừng trách ta đấy!- Lão bản hất tay ta ra, hừ hừ uy hiếp- Đi theo ta!

- Đi thôi Tiểu Bạch!- Ta quay lại kéo tay Tiểu Bạch vẫn đang sắm vai người vô hình.

Đọc đường đi, ta đánh giá Nhật Nguyệt lâu. Ừm, không hổ được xếp hạng nhất, ngay cả góc nhỏ nhất cũng được chăm sóc tỉ mỉ. Từ mái hiên, cột đình, đến từng ô cửa cũng được chạm trổ tỉ mỉ mà tinh tế. Ngay cả giấy trên cửa kia cũng là hàng tốt, còn lò nò thấy được hoa văn trên đó.

Chưa kể đến hoa ở hai bên đường toàn là hoa thơm cỏ lạ mà ta cũng không biết tên cũng được chăm chút tỉ mỉ đến từng chiếc lá. Đừng nói là ở cổ đại chứ ngay cả ở hiện đại cũng được xếp hạng tốt.

Ai u, ta xoa xoa cục u trên trán. Làm ơn đi, lão bản này nhìn mềm mại yếu ớt vậy mà xương cũng chắc khỏe quá đi!

- Còn không mau vào đi!- Lão bản hơi nhú nhú mày

- Vâng vâng!- Ta nhảy tót vào phòng bếp

Ai u, nguyên liệu ở đây cũng tốt quá đi! Phòng bếp lại gọn gàng mà không bừa bộn hay lố nhố như ta nghĩ.

Sau khi chọn nguyên liệu, ta sẵn tay bắt đầu làm.

...

Ừm, không tệ! Ta hài lòng nhìn đĩa chả giò(Spring rolls). Sau đó ta nhanh tay bùng ra cho lão bản xét duyệt.

- Lão bản, đây là chả giò, mời ngài nếm thử!- Ta vui vẻ chìa tay ra tạo tư thế mời

- Chả giò?- Lão bản nếm thử, thần sắc hiện ra một tia kinh diễm, sau đó hài lòng nói- Rất tốt! Ngươi có thể làm việc!

Ta biết mà!

- Vậy lương tháng như thế nào? Có phúc lợi chứ?- Ta hí hửng hỏi

- 1 ngàn lượng!- Lão bản hào phóng- Ngày mai bắt đầu làm, đây là lương ta ứng trước nửa tháng!

Hắc hắc, lão bản nhìn vậy mà cũng thật tâm lý đi! Ta vui vẻ cầm bạc kéo Tiểu Bạch đi ra khỏi Nhật Nguyệt lâu

Bạn đang đọc truyện *Độc Giả Xuyên Qua: Quyết Tâm Giữ Chặt Nam Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

Ta vui vẻ vất chân đếm đếm ngân phiếu trong tay. Trong một tháng này ta đã leo lên làm đầu bếp giỏi nhất thành. Lão bản lại rất hào phóng thưởng thêm cho ta một ít nữa. Ta cũng tìm được một căn nhà nho nhỏ gần Nhật Nguyệt lâu với giá phải chăng, cùng Tiểu Bạch sống qua những ngày vô cùng thoải mái. Hôm nay nhận lương rồi, phải cùng Tiểu Bạch đi chơi một bữa đã đời, tháng này bận quá không cùng Tiểu Bạch chơi được.

Ta nhảy xuống ghê, tung tăng chạy đến phòng Tiểu Bạch.

- Tiểu Bạch, Tiểu Bạch, chúng ta mau ra ngoài chơi thôi!

- Đi chơi sao?- Tiểu Bạch bất ngờ xuất hiện, đôi mắt lấp lánh nhìn ta

- Đúng vậy, hôm nay ta nhận lương rồi, chúng ta có thể đi chơi đã đời luôn, sau đó ta sẽ làm món thật ngon cho ngươi, được không?- Ta cười hí hóp mắt đáp

- Vậy nhanh đi thôi! - Tiểu Bạch hớn hờ kéo ta chạy như bay ra ngoài

...

- Oa, thật may mắn! Hôm nay có lễ hội gì đó kia- Ta vui vẻ nhìn đường phố náo nhiệt trước mắt

- Hôm nay là lễ tình nhân đó! - Tiểu Bạch nhìn đảo dác

- Lễ tình nhân? Ở đây mà cũng có lễ hội này sao?- Ta tò mò

- Đúng vậy! Lễ tình nhân mới được hoàng thượng du nhập từ phương tây mấy năm nay thôi!- Tiểu Bạch trả lời

- Phải rồi, hoàng thượng bây giờ là ai thế?- Đến bây giờ ta mới nhớ ra là chưa hỏi thăm gì về thời đại này, chẹp chẹp

- Là Dạ đế, Mộ Dung Dạ, ngươi không biết sao?- Tiểu Bạch tò mò nhìn ta

- A ha, ta là người trên núi xuống, không hiểu tình hình bên ngoài cho lắm!- Ta cười khan, Dạ đế Mộ Dung Dạ? Nghe quen quen, nhưng ta không nhớ là có người này trong lịch sử, chả lẽ ta xuyên đến thời không khác?

- À, vậy sau này ngươi không biết cái gì ta sẽ nói cho ngươi! - Tiểu Bạch tự tin vỗ ngực

- Được! - Ta cười ngọt ngào, Tiểu Bạch thật đáng yêu, càng nhìn lại càng yêu!- Chúng ta mau chơi thôi!- nói rồi kéo tay Tiểu Bạch lần vào đám đông

Bạn đang đọc truyện *Độc Giả Xuyên Qua: Quyết Tâm Giữ Chặt Nam Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8

- Tiểu Bạch, hình như bên đó có trò chơi- Ta kéo tay Tiểu Bạch, chỉ chỉ- Chúng ta đến xem xem

Ta tò mò kéo Tiểu Bạch đến, cố len lỏi vào trong đám đông

- Các vị, các vị, hôm nay Lãnh Nguyệt lâu tổ chức một trò chơi nho nhỏ cho các cặp đôi, cặp thắng sẽ được ăn ở miễn phí ở Lãnh Nguyệt lâu một tháng và nhận được đôi vòng long phượng do Lâm công tử đích thân làm, chỉ có một đôi duy nhất!- Một cô nương che mặt đứng trên đài nói- Mau đem vòng tay ra!

- OA!- Đám đông ồ lên nhìn chăm chăm đôi vòng - Không hổ là vòng Lâm công tử chế tác, thật đẹp quá!

Một chiếc vòng làm bằng chất liệu ngọc xanh biếc, đôi cánh phượng hoàng bao quanh vòng, phượng hoàng trong tư thế giương cánh bay vô cùng xinh đẹp, sống động như thật, không hề vì chất liệu vàng mà làm mất đi sự mềm mại. Một chiếc cũng là ngọc xanh biếc được bao quanh bởi một con rồng vàng đang bay lên, toàn thân toả ra khí tức tôn quý.

- Tiểu Bạch, ta muốn có chiếc vòng đó, chúng ta mau tham gia đi- Ta hưng phấn kéo tay áo Tiểu Bạch lên đài, mắt không rời khỏi cặp vòng kia

- Ta muốn tham gia!- Ta háp tấp kéo Tiểu Bạch lên đài

- được rồi, vậy là đã đủ cặp đôi rồi! - Cô nương chủ trì kia gật gật đầu - Cuộc thi có ba mục, chúng ta bắt đầu với mục thứ nhất, mục này đơn giản thôi: nam công nữ, ai trụ được lâu nhất là thắng. Cuộc thi bắt đầu!

- Tiểu Bạch lên đi!- Tiểu Bạch đưa lưng cho ta, ngồi xuống

Ta nhìn Tiểu Bạch có vẻ mỏng manh, lo lắng- Tiểu Bạch, được chứ? Ta nắm lấy đó!

- Được mà! Tiểu Bạch không phải nói thích cặp vòng đó sao, ta nhất định mang nó về cho Tiểu Bạch- Tiểu Bạch cười tươi nói

Ô ô, thật cảm động, ta rung rung trèo lên lưng Tiểu Bạch nói- Tiểu Bạch thật tốt! ta thích ngươi nhất!

Một canh giờ trôi qua, chỉ còn lại ta với một đôi che mặt. Ta lấy khăn lau mồ hôi cho Tiểu Bạch, đau lòng nói- Nếu không chịu được nữa thì thôi vậy, ngươi vất vả thế ta rất đau lòng

- Không được!- Tiểu Bạch cố chấp- Ta không mệt, ta đã nói ta sẽ nhất định sẽ mang cặp vòng đó cho Tiểu Bạch là ta sẽ làm được!

- Ân- Ta im lặng ôm cổ Tiểu Bạch, nghiêng đầu nhìn qua cặp đôi kia.

A, hình như cô nương kia vừa dùng ánh mắt yêu thích đánh giá Tiểu Bạch! Ta khó chịu! Vì sao người yêu ngươi còn ở đó mà lại dùng ánh mắt đó nhìn Tiểu Bạch của ta? Ta khó chịu trừng nòng một cái, hừ hừ, ta trừng chết ngươi, ai cho ngươi nhìn Tiểu Bạch với đôi mắt háo sắc đó chứ

- A- Tiểu Bạch rên nhẹ một tiếng, quỵ rạp xuống đất. Ta hốt hoảng nhảy xuống, đỡ Tiểu Bạch

- Tiểu Bạch, ngươi sao rồi? Ta đã nói ngươi không phải cố chịu đựng mà!

- Ta không sao, là có ai đó phóng châm vào chân ta thôi.- Tiểu Bạch rung rung

- Cái gì?- Ta bật dậy, hùng hổ tiến đến đôi nam nữ kia- Là các ngươi phóng châm vào Tiểu Bạch đúng không?

- Vị cô nương này, thắng thua đã định, việc gì cần phải vu khống người khác thế chứ?- Nam nhân lạnh lùng mở miệng

- Đúng vậy đúng vậy!- Chủ trì tiến đến- vị cô nương này thua cũng thua rồi, cần gì phải nói xấu người khác như vậy!

- Nhưng rõ ràng...

- Đù rồi! Vị công tử này công cô nương này, làm sao có thể phóng châm được chứ? Còn vị cô nương này liễu yếu đào tơ như vậy, sao biết phóng châm được? Thắng thua đã rõ, làm ơn vị cô nương này không cần làm xấu mặt mình!- Lão bản lạnh lùng nói- Ta tuyên bố, mục đầu kết thúc! Cặp đôi Minh Phong công tử cùng Phuong cô nương thắng!

Ta bức bối đến đỡ Tiểu Bạch, Minh Phong cũng lại đỡ

- Ta cũng không định dùng thủ đoạn đâu, nhưng sau này không được trừng Huyền nhi, cô làm nàng ấy sợ đấy!- Trước khi đi, Minh Phong ghé sát tai ta nói

- Ngươi... - Ta trợn mắt hung hăng trừng trừng bóng lưng Minh Phong, cắn răng- Bì ổi!

- Các cặp đôi được nghỉ một chút để sang mục tiếp theo- Chủ trì cao giọng thông báo

- Đi thôi Tiểu Bạch!- Ta đỡ Tiểu Bạch đến ghế ngồi, lòng ân cần hỏi thăm tổ tông 18 đời hồn đản Minh Phong. Để xem 2 màn sau các ngươi dùng trò gì được!

Bạn đang đọc truyện *Độc Giả Xuyên Qua: Quyết Tâm Giữ Chặt Nam Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 9

- Chúng ta bắt đầu mục tiếp theo!- Sau khi các cặp đôi đã tập hợp đầy đủ, chủ trì cao giọng tuyên bố màn tiếp theo- Sau khi kết thúc màn này, sẽ giữ lại 2 cặp thắng ở vòng một và vòng 2 rồi sang vòng tiếp theo! Nội dung màn thứ hai là: nấu ăn! Đây là nguyên liệu đã chuẩn bị sẵn!- Lão bản chỉ ra 10 bàn đã chuẩn bị trước đó.- Xin mời các cặp đôi vào vị trí!

Ta vào bàn nhìn một đồng nguyên liệu, ừm với chỗ này chắc làm được súp đó! Nhưng vẫn thiếu hai thứ: xương ống và bột năng!

- Chủ trì, có thể cho ta xương ống cùng bột năng chứ?- Ta hỏi chủ trì

- Để làm gì chứ?- Chủ trì nghi hoặc, bột năng có thể dùng làm nước uống, nhưng xương ống để làm cái gì chứ?

- Ta cần, cứ lấy cho ta đi, ta cần dùng đến!- Ta cười bí ẩn. Hừ hừ, cái thời cổ đại này, dù là thời không khác cũng không biết đến công dụng của xương ống, toàn phí hoài..

- Được!- Lão bản cho người đi lấy

Ta vui vẻ nhìn một bàn đầy đủ, được rồi, bắt đầu làm thôi!

Ta rửa sạch xương ống, chuẩn bị một ít nước rồi cho xương ống vào ninh. Trong thời gian đợi, ta tranh thủ rửa sạch thịt thăn, thái hạt lựu rồi ướp với một số gia vị, để đó cho thịt ngấm gia vị. Sau đó ta bóc vỏ tôm, bỏ đầu, rút chỉ sống lưng, làm sạch rồi hấp cách thủy. Ừm, chắc 5 phút rồi, ta vớt xương ra bát, đổ hết nước lần này đi. Sau đó cho xương vào một nồi nước, cho xương vào hầm. Ta rửa sạch hạt sen, luộc chín cùng ít muối.

- Tiểu Manh, ngươi có cần ta giúp gì không?- Tiểu Bạch nâng đôi mắt mong nước đầy mong đợi nhìn ta.

Ta nhìn dáng vẻ này của Tiểu Bạch, nuốt nuốt nước miếng trực trào ra- Chờ chút nữa luộc trứng xong, ngươi bóc vỏ giúp ta được không?

- Được!- Tiểu Bạch cười híp mắt

Ta vừa chuẩn bị bắp, nấm, hành, tỏi, rau thơm vừa để ý hớt bọt ở trong nồi hầm xương

Chuẩn bị xong xuôi, ta đặt chảo lên bếp, đợi chảo nóng rồi cho chút dầu cho ướn lòng chảo. Cho hành và tỏi băm cùng 1 thìa cà phê ớt bột vào phi thơm lên. Sau đó, ta Cho vào chảo nước xương hầm. Chờ nước sôi, cho tiếp thịt thăn đã ngấm gia vị và nêm nếm sao cho nước có vị vừa ăn, lại có độ ngọt vừa phải. Đổ nước ra một chiếc nồi cho dễ nấu. Cho tiếp ngô và nấm vào nồi, nấu 5 phút. Hòa bột năng với 1 bát con nước lọc, quậy đều cho tan rồi đổ bát bột vào nồi súp đang đun. Tiếp theo, ta đánh tan 2 quả trứng, cho thêm chút mắm hoặc muối rồi đổ luôn vào nồi súp và quậy đều. Nêm lại gia vị cho vừa ăn. Ta cho giò thái chỉ, tôm, hạt sen, trứng cút, hành tây và bát ăn. Sau đó đổ nước súp vào bát sao cho ngập các nguyên liệu. Cho thêm rau thơm, hành lá, tiêu.

Ta hài lòng nhìn thành quả, ta tự tin chỉ cần món khai vị này là có thể thắng mục này rồi!

- Tiểu Manh, thật là thơm!- Tiểu Bạch thèm thường nhìn chăm chăm vào bát súp.
- Về ta sẽ làm cho Tiểu Bạch ăn, được không?- ta vui vẻ cười híp mắt, xoa xoa đầu Tiểu Bạch
- Được!- Tiểu Bạch cười tươi rói gật đầu
- Được rồi, tiếp theo sẽ đợi các vị giám khảo trong lâu ta thử món và ra kết quả!

Bạn đang đọc truyện *Độc Giả Xuyên Qua: Quyết Tâm Giữ Chặt Nam Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

- Sau thời gian chờ đợi, sau đây là kết quả cuộc thi- Chủ trì nói- Xin chúc mừng cặp của Chu cô nương và Bạch công tử đã dành chiến thắng ở màn này. Màn sau sẽ là màn dành cho hai đôi đã dành chiến thắng ở màn một và hai. Chúng tôi cho hai cặp thời gian một canh giờ để các vị nghỉ ngơi, sau đó sẽ vào vòng thứ ba: mê cung!

Mê cung? Hai mắt ta toả sáng như hai cái đèn pha. Từ bé đến nay ta chỉ được vào mê cung đúng một lần nhưng cũng chỉ vào một lúc rồi lại lộn ra dưới sự chỉ đạo của giáo viên. Từ đó ta cũng chả được vào mê cung chơi lần nào nữa. Ô hô hô, thật không uống công ta tham gia chơi mà, thoả nỗi lòng của ta bao nhiêu năm nay.

- Đi! Tiểu Bạch, chúng ta mau đi mua đồ ăn vặt, vào mê cung chúng ta có thể vừa đi vừa nhâm nhi!- Ta hưng phấn kéo tay Tiểu Bạch lôi đi

- Tiểu Manh, ngươi không nghỉ chút sao? Màn trước ngươi nấu ăn chắc hẳn rất mệt mỏi rồi- Tiểu Bạch lo lắng nói

- Không vất vả, không vất vả, một chút cũng không! Chúng ta mau đi thôi, ta rất hưng phấn ở màn sau, chúng ta phải nhanh nhanh đi thôi- Ta vui vẻ mà kéo Tiểu Bạch lên vào đám đông

...

- Màn thứ ba bắt đầu! Có ba lối rẽ vào mê cung, mỗi hai cặp chọn lối cho mình, khi vào mê cung sẽ có hướng dẫn cho lối đi, ở đích sẽ là cặp vòng long phượng! Xin mời các vị xuất phát!- Chủ trì giới thiệu màn cuối rồi tạo tư thế mời với chúng ta.

Ta bùng bùng khí thế kéo Tiểu Bạch đang loay hoay ôm một đồng đồ ăn vặt rẽ đại luôn vào mê cung.

Hàng cây thẳng tắp xếp xen kẽ hai bên, tạo thành lối đi. Ta vừa đi vừa căn hướng dương nhìn ngó xung quanh. Sao lại không thấy hướng dẫn gì hết, chả lẽ lừa đảo? Hay chủ trì nghĩ lại, tiếc đôi vòng kia nên nghĩ kẻ ném chúng ta ở đây mặc kệ sống chết?

- Tiểu manh, trên cây kia có mảnh lụa đỏ kia!- Tiểu Bạch kéo tâm trí ta về Trái Đất chỉ chỉ về một cái cây không xa.

Mất ta sáng bùng lên, chả lẽ chính là hướng dẫn sao?- Đi mau Tiểu Bạch, ta nghĩ đó là hướng dẫn đó!- Ta hưng phấn kéo Tiểu Bạch hướng về phía mảnh lụa đỏ kia

Nhảy lên mấy cái giạt lấy mảnh lụa, ta nhanh chóng mở ra đọc

- Cái gì đứng nằm, ngồi cũng nằm, nằm lại đứng?- Ta sừng sốt, thì ra là câu hỏi sao? Nhưng cũng quá đơn giản đi! Không phải là bàn chân sao? Nhưng bàn chân liên quan gì đến mê cung chứ?

Ta cầm mảnh lụa nhìn sang hai lối rẽ, à? Bên này đường đi là cát, trên đó có rất nhiều dấu chân, chả lẽ là bên này sao?

Ta không chắc chắn lắm kéo Tiểu Bạch rẽ vào lối đó, đi tiếp lần theo dấu chân. Đi được một đoạn xa, dấu chân cũng mất, trước mắt chúng ta lại là hai lối rẽ: Rẽ trái- trên tường là những con số giảm dần, rẽ phải- trên tường là những dấu hỏi chấm nhiều sắc màu. Hai cái này chắc là đáp án đi? Nhưng mà hướng dẫn đâu? Hướng dẫn đâu?

- Tiểu Bạch, chúng ta mau tìm hướng dẫn mau, chắc chắn quanh đây thôi!- Ta xắn tay áo bắt đầu xăm xoi từng ngọn cây cọng cỏ một

- Ân! -Tiểu Bạch gật đầu, cũng xắn tay hùng hổ tìm hướng dẫn.

Hướng dẫn đâu? Hướng dẫn đâu? Rót cuộc là ở đâu?

Bạn đang đọc truyện *Độc Giả Xuyên Qua: Quyết Tâm Giữ Chặt Nam Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 11

- Sao lại không có chữ?- Ta thử hôn hên ngồi dựa lưng vào Tiểu Bạch

- Tìm khắp các cây rồi mà vẫn chả thấy hướng dẫn. Phải làm sao đây?- Tiểu Bạch lo lắng

- Hừ, chúng ta đi đại đi, tìm xong hướng dẫn chắc đến mai quá!- Ta hùng hục khi thể kéo Tiểu Bạch đến lối rẽ.

Ừm, mấy dấu hỏi chấm này được đấy, hoa văn dất hiện đại! Ta gạt gù nhìn những dấu hỏi chấm, kéo Tiểu Bạch đi theo dấu hỏi chấm.

- Tiểu Manh, đi thật sao? Nhớ không phải thì sao?- Tiểu Bạch lo lắng

- Không sao đâu, dù sao đây cũng chỉ là trò chơi, nếu lạc thì kết thúc sẽ có người tìm chúng ta thôi!- Ta mặc kệ tiếp tục đi- Tiểu Bạch, đưa ta keo hồ lô đi!- Ta xòe tay

- Không có.- Tiểu Bạch giương đôi mắt long lanh nhìn ta

- Không phải vừa nãy chúng ta mua rất nhiều sao?- Ta sùng sốt

- Ách, đúng vậy, nhưng lúc nãy để tìm hướng dẫn cho tiện nên ta ném hết xuống rồi.- Tiểu Bạch chột dạ cúi đầu

Ném hết? Hết sạch? Không còn gì? Ô ô ô... Đồ ăn vặt đáng yêu của ta... Ta còn chưa ăn thử thứ gì trong đó mà....

- Tiểu Manh, người đừng giận ta được không? Ta không cố ý đâu.- Tiểu Bạch kéo tay áo ta, lo lắng nói

- Thôi được rồi, chúng ta mau đi thôi- Ta ừ ừ kéo Tiểu Bạch đi tiếp

Lần theo những dấu hỏi chấm, ta rẽ trái 14 lần, rẽ phải 9 lần, đến lúc ta bắt đầu lo lắng thì cuối cùng cũng gặp được hai lối rẽ tiếp theo. Vậy là thần may mắn đã mỉm cười với ta!

Lần này cũng không phải tìm hướng dẫn đâu xa, nó được in ngay trên tường

- Bao giờ cho được thành đôi - như sen Tịnh Đế một chồi hai bông

Ách? Đây cũng là câu hỏi sao? Ta gỡ đầu khó hiểu.

- Tiểu Bạch, người có biết phải làm sao không?- Ta chọc chọc Tiểu Bạch

- Ừm, hay là đi theo con đường có chữ hi này đi!- Tiểu Bạch chỉ chỉ vào bên có chữ hi

- Vì sao?- Ta khó hiểu

- Thành đôi, như sen tịnh đến cùng chồi, thì thành hôn làm vợ chồng chứ sao? Mà ngày thành hôn không phải dán chữ hi đó sao?- Tiểu Bạch gãi gãi đầu

- Nhưng thành đôi cũng không nhất quyết phải là vợ chồng nha!- Ta phản đối

- Nhưng mà bên tường này đen thui, chả dễ xem gì cả, cũng chả liên quan đến câu thơ kia, chả lẽ chọn nó sao?- Tiểu Bạch chu mỏ phản đối.

- Được rồi, được rồi, vậy chúng ta đi theo chữ hi đi!- Ta giờ vuốt ra chà đạp bầu má phúng phính của Tiểu Bạch. A a a, thật đáng yêu mà, làm vì cũng đáng yêu, thật yêu chết Tiểu Bạch!!!!

Chúng ta nắm tay tung tăng lần theo đường dán đầy chữ hi. Người ta nói đã có lần đầu thì sẽ có lần thứ hai. Ta đã gặp may một lần chả lẽ lại không thể gặp may lần thứ hai sao?

Bạn đang đọc truyện *Độc Giả Xuyên Qua: Quyết Tâm Giữ Chặt Nam Chính* được tài miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 12

- Bạch công tử và Chu cô nương cuối cùng đã đến rồi!- Tiếng chủ trì vang lên.

Cuối cùng đã đến? Chẳng lẽ chúng ta đến sau rồi sao? Ta ngần ngại, không tránh được có chút thất vọng. Cảm thấy Tiểu Bạch hơi dùng lực nắm chặt tay ta, ta ngược lên, bắt gặp ánh mắt lo lắng, thất vọng của Tiểu Bạch

- Thật xin lỗi, là ta không đem được vòng về cho ngươi.- Tiểu Bạch ủ rũ nói.

- Không sao đâu, Tiểu Bạch, đây cũng chỉ là trò chơi thôi mà, đã là chơi là phải có thắng có thua. Ta không buồn đâu!- Ta cười tươi an ủi Tiểu Bạch.

- Nhưng ngươi thật thích đôi vòng đó!- Tiểu Bạch không cam lòng.

- Nhưng ta thích Tiểu Bạch nhất! Dù có cặp vòng đó hay không thì cũng không quan trọng, chỉ cần chúng ta cứ như vậy sống vui vẻ là được!- Ta xoa xoa đầu Tiểu Bạch rồi kéo Tiểu Bạch đến đôi nam nữ kia

- Xin chúc mừng hai vị.- Dù chẳng yêu thích gì bọn họ nhưng dù sao cũng phải chúc mừng bọn họ một tiếng, tránh để người ta chỉ trích là nhỏ nhen này nọ.

- Ha ha, đa tạ 2 vị, cũng là 2 vị nhường nhịn cả thôi.- Phương Huyền cười nói

- Thôi, dù sao cũng muộn rồi, chúng ta cũng phải về rồi, xin cáo từ.- Ta cũng chẳng hỏi đầu mà lái nhai cùng bọn họ, trực tiếp cáo từ rồi kéo Tiểu Bạch đi.

- Tiểu Bạch, ngươi muốn ăn gì? Ta làm cho ngươi- Vừa đi ta vừa hỏi Tiểu Bạch

- Ta muốn ăn món vừa rồi!- Tiểu Bạch đang ảo não lập tức cười tươi rồi

- Món vừa rồi làm rất lâu, hơn nữa cũng không no được đâu, hay món khác nhé?

- Ừm- Tiểu Bạch xoa cằm suy nghĩ- Hay là ăn cá đi, hai ngày nay ta không được ăn cá rồi.

- Được!- Ta cười- Chúng ta cùng ta sông bắt cá nào!

Bạn đang đọc truyện *Độc Giả Xuyên Qua: Quyết Tâm Giữ Chặt Nam Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13

Ta buồn bực!!!!

Hiện tại đã là đầu bếp đệ nhất thành, ta cũng không phải hì hục làm như tháng trước nữa. Vậy nên có nhiều thời gian bồi dưỡng tình cảm với Tiểu Bạch hơn. Vậy mà dạo gần đây ta thấy Tiểu Bạch dường như rất bận, thường xuyên đi đâu mất tăm, từ sớm đến tối mới về.

Không phải là ta coi Tiểu Bạch là Tiểu Bạch kiểm nuôi trong nhà(ồm, ta thừa nhận là lúc đầu có coi như vậy thật nhưng mà ta là một thành viên mới xuyên không, không xu dính túi thì làm gì có cái thú vui tao nhã ấy!). Có lẽ Tiểu Bạch ra ngoài làm việc nhưng việc gì cần gì đi từ sáng đến tối như vậy chứ? Tháng đầu đầu thấy thế đâu?

Ta vừa đi vừa đá đá hòn đá dưới chân, đột nhiên buồn bực đá mạnh một cái.

"Bộp"

- A!- Một tiếng rên nho nhỏ vang lên

Tâm trí ta trở lại. Chết rồi, hình như đá trúng ai rồi!

Ta ngẩng đầu, nhìn thấy một người đàn ông cao lớn đang khuyu gối ôm đầu.

Vào đầu sao? Ta đá cao thế à? Liệu có bị sao không? U nào? Điên?

Ta rón rén bước đến gần người kia, nuốt nuốt nước bọt hỏi

- Vị huynh đệ này, ngươi không sao chứ?

- Ngươi thử bị một hòn đá đập vào đầu xem có sao không???- Người kia hung dữ ngẩng đầu

Oa, mỹ nam nha!!! Nếu Tiểu Bạch là thụ thì hần nhất định là công! Không nghĩ đến ta lại may mắn như vậy, mới hơn tháng mà gặp được hai vị mỹ nam lận! Stop, stop, bây giờ không phải lúc nghĩ truyện này!

- Thực xin lỗi, ta không đề ý, ngươi đừng tức giận, để ta đưa ngươi đi tìm đại phu!- Ta cười chân chó.

- Hừ, còn không mau dẫn đường!- Công mỹ nam hừ lạnh

- Được được được!- Ta gạt đầu, kéo tay hần đi.

Công mỹ nam ghét bỏ phẩy tay. Ta cũng chả để tâm rút tay về, mỹ nam mà, kiêu căng một chút cũng bình thường!

...

- Không sao, chỉ là bị thương ngoài da, băng bó xong ta kê chút thuốc là được!- Đại phu tay trái vuốt vuốt râu, tay phải múa bút.

- Cảm ơn đại phu!- Ta cúi đầu nhận thuốc rồi trả tiền, sau đó đi đến công mỹ nam

- Ngươi về uống theo hướng dẫn trong đơn là được rồi!- Ta đưa thuốc cho công mỹ nam, để để nhớ ta đã nói đại phu viết luôn liều dùng cùng cách sắc thuốc vào đơn.

Công mỹ nam nhìn nhìn gói thuốc, đứng lên vuốt vuốt nếp áo, nói- Dẫn đường!

Hả? Dẫn đường? Dẫn đi đâu? Ta ngờ ngác

- Mau về nhà ngươi!- Công mỹ nam nhìn biểu tình của ta, khó chịu nói.

- Nhà ta? Sao lại là nhà ta?- Ta nhảy lên, đùa sao? Công mỹ nam mặc dù soái nhưng mà tính nết cũng quá thối. Ta không hỏi đâu mà vác hần về hầu hạ thờ tụng.

- Ngươi đã dă thương ta lại còn không chịu trách nhiệm sao?- Công mỹ nam khó chịu- Và lại gia ta vừa bỏ nhà, tạm thời ủy khuất đại giá đến nhà ngươi một thời gian vậy!

Ủy khuất? Ngươi ủy khuất phải là ta mới đúng!

- Nhưng mà...!

- Mau dẫn đường!- Hần hung dữ trừng ta một cái. Trái tim nhỏ bé của ta run lên một cái, sau đó rất không có tiền đồ xoay người dẫn đường.

Thôi vậy, rước hần về một thời gian, sau đó kiếm cơ mời vị tổ tông nhà hần đi sau vậy. Dù sao thì hần vẫn là một mỹ nam, mặc dù tính hơi thối nhưng ít ra ta cũng chỉ cần ngắm lớp da của hần thôi~~~

Bạn đang đọc truyện *Độc Giả Xuyên Qua: Quyết Tâm Giữ Chặt Nam Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

- Tiểu Manh, đây là ai?- Tiểu Bạch vừa về, chưa kịp ăn uống đã nhìn thấy công mỹ nam đang ngồi chễm chệ trên ghế uống trà.

Tiểu Bạch hôm nay sao về sớm vậy? Còn chưa đến giờ cơm nữa. Ta nghe tiếng, sùng sốt để dao xuống chạy ra.

- Tiểu Bạch, sao hôm nay ngươi về sớm vậy?

- À, ồm... Ta nhớ Tiểu Manh nên về sớm một chút thôi!- Tiểu Bạch ồm ồm- Nhưng mà, Tiểu Manh- Tiểu Bạch chỉ vào công mỹ nam- Hần là ai? Sao lại ở nhà chúng ta?

- À, đây là...- Ta đột nhiên nhớ ra, hình như chưa biết tên công mỹ nam, quay ra hỏi- Công... À, người kia, ngươi tên gì vậy?

- Hừ, gọi Tinh là được.- Công mỹ nam hừ lạnh

- Tiểu Bạch, đây là Tinh, ta đã thương hấn trên đường, với lại hấn cũng chưa có nơi tạm trú, vậy nên ta mang hấn về đây tạm trú mấy ngày.- Ta quay ra Tiểu Bạch

- Không phải là ta chưa có nơi, cũng không phải ngươi mang ta về.- Tinh khinh bỉ- Mà là ta tạm thời đại giá đến nhà ngươi mấy ngày. Đây là vinh hạnh của ngươi.

- Nếu ngươi có chỗ ở, vậy mau cút đi, chúng ta không cần cái vinh hạnh này nọ đâu!- Tiểu Bạch khó chịu.

- Ngươi có quyền gì chứ?- Tinh khinh bỉ

- Vậy ngươi thì có sao?- Tiểu Bạch nhăn nhó

- Thôi thôi!- Ta ôm tay Tiểu Bạch- Ngươi vừa về, mau về phòng nghỉ ngơi chút đi, ta chuẩn bị xong sẽ gọi ngươi. Hôm nay ta làm canh cá ngươi thích đó- Vừa nói vừa kéo Tiểu Bạch đi

- Nhưng mà, Tiểu Bạch, không thể đuổi hấn đi sao?- Tiểu Bạch khó chịu

- Cứ để hấn đó, một thời gian nữa ta kiếm có gì đó mời hấn đi. Mà Tiểu Bạch, sao ngươi lại ghét hấn thế?- Ta khó hiểu.

- Ta không biết, cảm thấy hấn là người thừa. Ta không muốn có thêm ai sống cùng chúng ta!- Tiểu Bạch chu mỏ.

- Thôi được rồi! Ngươi mau nghỉ ngơi đi, để ta làm nốt, xong sẽ gọi ngươi.

...

Ta ngắm đùa nhìn hai đôi đũa đang giao đấu nhau kia. Chiến tranh kịch liệt như vậy mà sao thức ăn không hề bị vung vãi, đẳng cấp dành thức ăn của hai người này đúng là cao! Tương lai không lo bị chết đói! Ta có nên xin chữ kí không?

- Ta nói này!- Ta e hèm một tiếng- Các ngươi không đói sao? Định đấu như vậy đến bao giờ?

- Hừ!- Hai đôi đũa đồng loạt thu về.

- Tiểu Bạch ngươi thử xem, ta làm có vừa không?- Ta cười cười gấp một miếng cá cho Tiểu Bạch.

- Ta muốn ăn canh!- Tinh lạnh lùng nói.

- Ngươi muốn gì tự túc đi! Không cần phải nói đâu!- Tiểu Bạch dẫu môi

- Ta đâu có nói với ngươi.

- Được rồi được rồi!- Ta múc chén canh cho Tinh- Của ngươi đây, mau ăn đi!

Thật vất vả qua bữa tối, ta lau mồ hôi nghĩ: Liệu bữa sau có cần phải chia khẩu phần ăn ra không?

Bạn đang đọc truyện *Độc Giả Xuyên Qua: Quyết Tâm Giữ Chặt Nam Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

Ta buồn bực lần thứ n+1!

Tranh chấp của Tiểu Bạch cùng Tinh chỉ có tăng không có giảm! Khẩu phần ăn đã chia riêng ra nhưng mà chiến tranh vẫn không giảm!

Nếu ta chia cho Tiểu Bạch nhiều hơn một chút, Tinh sẽ lật bàn. Chia cho Tiểu Bạch ít hơn một chút, hấn sẽ không động đũa, suốt buổi sẽ dùng đôi mắt cún con nhìn ta, không ngừng uy khuất nhìn phần ăn của Tinh, không quên lườm hấn một cái ghét bỏ. Còn nếu chia bằng nhau, tình tình thối nát của Tinh sẽ bộc phát: " Gia ta mà phải ngang bằng với các ngươi sao?"

Cho ta xin! Các ngươi không thể nhịn một chút sao? Ta là người hoà giải cũng sắp phun trào đây! Sao các ngươi không đếm từng hạt com cọng hành để so bì đi? Hừ, hừ! Lại còn một số tranh chấp khác chưa nói nữa

- Lão bản! Ta đến làm thêm!- Ta qua lão bản nói một tiếng, chạy một mạch vào phòng bếp bắt đầu múa dao.

- Tiểu Manh, 2 người kia lại bắt đầu sao?- Thím Từ bên cạnh hỏi

- Vâng ạ.- Ta buồn bức rầu rì. Xem đi, chiến tranh lớn đến khắp thành đều biết rồi.

- Ta nói này Tiểu Manh, tuy là nước chúng ta rất thoải mái trong việc này. Nhưng người thu xếp sao cho tốt chút chứ! Cứ để bọn họ nháo đến bao giờ? Dạy dỗ tên Tinh kia tốt một chút, mới vào cửa mà đã vậy, sau này thì sao đây?- Thím Từ nhỏ giọng khuyên.

"Phập"

- A!- Ta nghe thím Tần nói mà giật mình, dao cửa mạnh vào tay.

Cho xin đi, các người thoáng là một chuyện, không có nghĩa là ta cũng thế! Mặc dù ta là một sắc nữ, nhưng mà rất cổ hủ biết không? Ta không nuốt được nhiều vậy đâu!

Ta vừa ngậm ngón tay bị thương vừa oán hận.

...

- Tiểu Manh, người làm sao vậy?- Tiểu Bạch lo lắng chạy đến, cầm ngón tay bọc kín của ta

- Chắc đầu óc lại bay lên mây chứ gì? Cái đồ hậu đậu nhà người ta biết quá mà!- Tinh lướt nhìn vài cái, khinh bỉ nói.

- Đồ quạ đen kiêu ngạo kia, không cho phép nói Tiểu Manh như vậy!- Tiểu Bạch gắt

- Thôi thôi, ta chỉ bị dao cửa một chút thôi, ta vào nhà nghỉ một chút.- Ta thờ dãi quay đi. Sau lưng là tiếng chỉ choé của Tiểu Bạch cùng Tinh.

Vết thương của Tinh cũng sắp lành hẳn rồi, có lẽ nên chuẩn bị lời thoại mời vị tổ tông hấn đi rồi.

Bạn đang đọc truyện *Độc Giả Xuyên Qua: Quyết Tâm Giữ Chặt Nam Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16

- Tiểu Manh, người mau về nhà đi! Tinh với Tiểu Bạch đang đánh nhau kia!- Thím Từ hét hải chạy vào phòng bếp, lớn tiếng nói.

Ta thả con dao xuống, ngạc nhiên

- Có phải nhầm lẫn không ạ? Tuy bọn họ hay xung đột nhưng chưa dùng quyền cước bao giờ mà?

- Ta không biết, tóm lại người mau về nhà nhanh một chút, có gì còn giải quyết!

Ta vâng dạ gật đầu, bỏ tạp dề ra rồi vội vàng đi, không quên xin phép lão bản một tiếng.

...

- Các người đang làm gì vậy? Còn không mau dừng lại?- Ta dặm chân tức giận nhìn hai kẻ đang điên cuồng đánh nhau kia.

Nhưng hai kẻ kia dường như nhập tâm quá rồi, không hề để ý đến lời ta nói mà vẫn lao vào nhau.

Ta vừa cuống vừa tức, nhìn xung quanh kiếm cách. Bọn họ đánh rất quyết liệt, ta không thể ngu ngốc mà chạy vào giữa chừng được.

Xem nào, có gì có thể ngăn được đây?

Mất ta toả sáng nhìn vào xô nước cạnh giếng. Trước kia ngoài học, đọc truyện và nấu ăn thì ta rất lười hoạt động, nên bây giờ mấy việc nặng này ta giao cho Tiểu Bạch. Cứ kéo sẵn một thùng rồi để đó, cần sẽ có ngay.

Ta lon ton chạy đến, kéo lê xô nước rồi dùng hết sức chín trâu hai hổ hắt vào hai người kia.

Hai kẻ đang dính vào nhau kia bị dội nước, phản xạ đầu tiên là nhảy xa ra.

- Tên khốn nào to gan dám hắt nước vào bốn đại gia?- Tinh tức giận nhìn quần áo vì dính nước mà dán sát vào cơ thể hoàn mĩ.

Còn Tiểu Bạch ngơ ngác nhìn quần áo rồi giương đôi mắt nhìn quanh, rất nhanh dừng trên người ta đầy vô tội.

"Phụt"

Ta rất vinh hạnh mà phun máu mũi tạo thành hai đường parabol hoàn mỹ.

- Tiểu Manh, ngươi làm sao vậy?- Tiểu Bạch lo lắng nhào tới

A~, không xong, máu càng nhiều rồi...

- Không sao, các ngươi mau đi thay quần áo rồi hong khô tóc đi, không sẽ bị cảm lạnh!- Ta quay đi, bịt mũi, phẩy phẩy tay.

- Nhưng ngươi đang chảy máu mà!- Tiểu Bạch lo lắng kéo tay ta.

Ai da, ngươi chính là muốn ta chảy máu đến chết đúng không?

- Ta đã nói là không sao mà!- Ta tức giận, nhưng nhìn đến đôi mắt lo lắng cùng đáng vẻ của Tiểu Bạch, lại nhẹ giọng dỗ- Tiểu Bạch ngoan, nghe lời ta!

Tiểu Bạch ủ rũ về phòng, ta có thể thấy cái tai cún con nào đó vô cùng suy sụp mà sụp xuống.

Ai nha ai nha, đi giải quyết máu mũi cái đã! Ta lom khom, bịt mũi về phòng

...

Sau khi giải quyết xong, ta, Tiểu Bạch cùng Tinh nghiêm túc ngồi tìm hiểu truyện đánh nhau. Được rồi, ta thừa nhận là chỉ có ta nghiêm túc thẳng lưng ưỡn ngực.

Tiểu Bạch đầu gối xuống bàn, dùng đôi mắt non nớt nhìn ta.

Tinh thì lười biếng gác chân lên bàn bày một bộ dáng đại gia.

- E hèm- Ta đẳng hắng- Có ai có thể nói cho ta lý do đánh nhau không?

- Tiểu Manh, sao lúc này ngươi lại chảy máu?- đây chính là ông nói gà bà nói vịt

- Còn phải hỏi sao? Đây chính là vì sức quyến rũ của bốn đại gia đây chứ sao!- Tinh ngoáy ngoáy tai.

- Thôi, chúng ta đang nói đến lý do đánh nhau mà!- Ta ngượng ngùng ho nhẹ. Đùa sao, ta còn là tiểu cô nương thuần khiết, sao có thể nói vì nhìn thấy body vip của hai đại đại soái ca mà chảy máu mũi chứ? Sau này còn mặt mũi nào chứ?

- Đây không phải chuyện của đàn bà con gái!- Tinh khinh bỉ.

A a a, đây gọi là gì? Là trọng nam khinh nữ đó!

- Tiểu Bạch...- Ta chờ mong nhìn Tiểu Bạch

- Tiểu Manh, sao lúc này ngươi lại chảy máu?- Tiểu Bạch chớp chớp mắt, vô cùng để ý đến nguyên nhân ta chảy máu.

A, a, a, ta thất bại che mặt. Thôi vậy, cũng chả cần tra hỏi gì nữa. Ta ôm mặt lò dò về phòng.

Ô ô ô, ta bị đá kích nha~

Bạn đang đọc truyện *Độc Giả Xuyên Qua: Quyết Tâm Giữ Chặt Nam Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17

Ta buồn chán ngáp một cái.

Bởi vì sự tranh chấp của Tiểu Bạch cùng Tinh đã tăng lên một tầng cao mới, ta không còn cách nào khác đành xin nghỉ phép mấy ngày để trông coi.

"Rầm"

Đó, thấy chưa? Lại bắt đầu rồi đó!

Ta chép miệng đứng dậy ra ngoài can ngăn hai tên đang trong thời kì bạo động kia.

"Ào"

Trong lúc hai người họ đánh nhau thì đây là biện pháp hữu hiệu nhất. Cũng nhờ thường tạt nước nên bây giờ ta cũng khoẻ lên đôi chút.

- Các ngươi lại có chuyện gì nữa? - Ta khó chịu lắm rồi đây!

- Là hấn gây sự trước- Tinh tức giận chỉ vào Tiểu Bạch

- Ta không có làm gì hấn hết.- Tiểu Bạch hai má phồng lên, vô cùng nghiêm túc nhìn ta.

- Ngươi không làm? Ngươi là nam nhân mà lại không nhận việc mình làm sao?- Tinh tức giận.

- Ta thực sự không có làm.- Tiểu Bạch cố chấp.

- Thôi thôi, các ngươi không sai, là ta sai được chưa? Bây giờ thì thay quần áo đi đã!- Ta đau đầu, dậm chân quay về phòng.

Hừ hừ, cứ để ta bắt gặp ai trong các ngươi gây sự thì đừng hòng... Đừng hòng ăn com!

"Rầm"

Ta sững sốt quay lại. Không phải chứ? Ta chỉ vừa mới quay đi thôi mà.

- A, Tiểu Bạch! - Ta lo lắng chạy đến đỡ Tiểu Bạch từ trong đám gây.

Tiểu Bạch ngờ ngác đỡ chán, một dòng máu đỏ từ từ chảy ra, sau đó uỷ khuất nhìn ta- Tiểu Manh, thật là đau!

Ta tức giận dùng dùng hùng hổ đi về phía Tinh, đẩy mạnh hấn một cái.

- Ngươi nói đi, lần này là vì sao? Sao ngươi có thể đã thương Tiểu Bạch?

- Là hấn nói lời khiêu khích ta!- Tinh tức giận chỉ tay vào Tiểu Bạch- Tiểu Manh, tên Tiểu Bạch này không như bề ngoài đâu

- Ngươi thôi đi, ta vẫn chưa đi xa đến nỗi các ngươi nói gì cũng không nghe thấy, ngươi đừng có đổ hết lỗi lên Tiểu Bạch!- Ta tức giận muốn nổ phổi.

- Ý ngươi nói là ta có lỗi?- Tinh tức giận.

- Thôi đi!- Ta lạnh lùng- Ta thấy Tinh đại gia ngài cũng đã khoẻ rồi, nên rời đi được rồi đây!

Uổng công ta còn có chút khó xử khi muốn mời hấn đi. Không ngờ sự khó xử ấy lại làm Tiểu Bạch bị thương.

- Ngươi đây là đang đuổi ta sao?- Tinh tức giận đến mặt đỏ bừng- Đại gia ta đây mới không thêm ở chỗ rách rưới này của ngươi!

Ta tức giận quay đi, đỡ Tiểu Bạch đi tìm đại phu. Cần phải xử lý tốt, nếu không sẽ để lại di chứng mất! Ta thực lo lắng! Thực đau lòng!

Bạn đang đọc truyện *Độc Giả Xuyên Qua: Quyết Tâm Giữ Chặt Nam Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18

Ta thực lo lắng!

Khi đưa Tiểu Bạch đến tìm đại phu, đại phu rõ ràng nói chỉ là vết thương nhẹ, sẽ không để lại di chứng gì.

Nhưng sáng hôm sau ta tỉnh lại, đến phòng Tiểu Bạch, gọi mãi mà không thấy Tiểu Bạch trả lời. Ta thực vội vàng đẩy cửa, thực may mắn là cửa không khoá. Kết quả thấy Tiểu Bạch toàn thân nóng rực, sớm đã hôn mê từ lâu. Ta sốt ruột mời đại phu tới, kê một đơn thuốc. Nhưng kết quả bệnh tình không hề thuyên giảm, đã một tuần liền rồi!

Ta ủ rừ vắt khăn, đặt lên trán Tiểu Bạch. Tiểu Bạch cả ngày mê man, ta chỉ có thể đợi cho chút cháo. Thực may là Tiểu Bạch rất ngoan, không phải dùng miệng bón như trong tiểu thuyết. Ta ngẫm lại có chút tiếc nuối a~

Nhưng cả ngày mê man, nhưng chỉ có buổi tối là gặp ác mộng, luôn miệng lẩm bẩm gì đó, mồ hôi tuôn ra như suối. Vì vậy, từ khi biết được điều này, ta quyết định ở lại luôn trong phòng Tiểu Bạch.

Thấy Tiểu Bạch bắt đầu lẩm bẩm, ta sốt ruột cầm khăn lau chán cho hắn. Đại phu kia có phải lang băm không vậy? Tại sao Tiểu Bạch ngay cả đồ mổ chút cũng không có?

- A, nguoi mau cút đi!- Tiểu Bạch khua tay loạn xạ.

Ta cũng sốt, đây là lần đầu Tiểu Bạch hét lên như vậy. Ác mộng kia lại kinh khủng hơn sao?

Vội vàng đem hai tay hắn cố định, ôm hắn dỗ dành

- Tiểu Bạch đừng sợ, đừng sợ, có ta ở đây!

Tiểu Bạch vẫn giãy quyết liệt

- Nguoi mau cút, mau cút đi!

Ta đau lòng đến rớt nước mắt, thực hồi hận trước kia chỉ biết ăn, học, đọc truyện, chỉ biết một chút trong việc chăm sóc người khác, không hề biết làm gì đối với người đang gặp ác mộng.

- Tiểu Bạch, nguoi mau tỉnh, tỉnh dậy đi!- Một tay ta cố gắng giữ Tiểu Bạch, một tay vỗ vỗ vào mặt hắn. - Dậy đi Tiểu Bạch, dậy rồi sẽ không gặp ác mộng nữa!

Tiểu Bạch cứ vậy mà la hét một hồi, rồi lại không ngừng lẩm bẩm, cứ vậy đến tờ mờ sáng mới dần dần lặng lại.

Sáng nhất định phải hỏi đại phu mới được, ta nghĩ thầm, dần dần nhắm mắt lại

...

Lại qua một tuần, Tiểu Bạch vẫn gặp ác mộng như cũ, hình như hôm nay ác mộng lại càng ác liệt.

Tiểu Bạch đột nhiên bật dậy, ôm đầu không ngừng la hét, ta vội vàng ôm lấy hắn, không ngừng dỗ dành.

La hét một hồi, Tiểu Bạch ngất lịm đi. Ta thấy vậy có chút lo lắng, như vậy sẽ không sao chứ?

Nhưng dù sao cũng không còn gặp ác mộng rồi chứ? Nghĩ vậy, ta thờ phào nhắm mắt lại.

Đạo này thiếu ngủ, ta ngủ một mạch đến trưa.

Khi tỉnh dậy, dụi dụi mắt, ngáp một cái, lại vươn người một cái rồi mới dần dần mở mắt. Ta hoang mang tròn tròn mắt...

Tiểu Bạch biết mất rồi!

Bạn đang đọc truyện *Độc Giả Xuyên Qua: Quyết Tâm Giữ Chặt Nam Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Tiểu Bạch mất tích rồi... Không hề có một dấu vết.

Ta thực hoang mang, thực khổ sở.

Cả ngày ta sẽ vui đầu làm việc, bù vào những ngày đã nghỉ, kiếm thật nhiều tiền, cũng để tâm lắng lại.

Buổi đêm, ta sẽ vui vào gối của Tiểu Bạch, suy nghĩ về tình cảm của mình.

Từ khi nào ta đã có cảm xúc kì lạ này? Từ khi hắn đưa ta quả đào, chớp mắt ngây thơ, hay từ trong cuộc thi, hắn kiên trì vì muốn lấy được cặp vòng cho ta?

Dù sao, cảm xúc này cũng không phải xuất phát từ một sắc nữ dám nghĩ không dám làm như ta rồi!

Ta thích hần, hay là yêu đây?

Cười thầm... Ta chưa bao giờ an tĩnh mà suy nghĩ nhiều như vậy.

Hít một hơi thật sâu, ta vùi mặt vào gối dần dần đi vào giấc ngủ.

Không cần biết là thích, hay yêu... Tiểu Bạch, người chờ ta, ta nhanh ta sẽ đi tìm người!

...

Ta hồi hộp đan hai tay trước ngực, thỉnh thoảng ngó nghiêng.

Trong hai tháng này, vừa làm, ta vừa tìm hiểu về quốc gia này. Đây là Minh quốc, ngoài ra còn có mấy quốc gia khác ta cũng không quan tâm. Hoàng đế bây giờ là một minh quân, cũng là một kẻ rất khốc! Đương nhiên đây là bình luận của ta, làm gì có ai chán sống mà dám nói hoàng đế như vậy trước mặt người khác chứ? Chiến công vô số, truyền thuyết vô biên, là một đại thiên tài! Mấy cái này hợp lại cũng sắp làm nên một nam chính đỉnh đỉnh rồi. Vì sao sắp? Vì ta còn chưa biết hần đầu ngang mắt đọc ra sao, sao có thể phán sớm như vậy.

Tên này có 4 con trai, 5 con gái, cũng không nhiều như trong tưởng tượng của ta. Biết rõ về cuộc chiến hoàng vị, tên này đã bẻ gãy cánh của 3 vị hoàng tử, đuổi bọn hần đi xa, tập trung bồi dưỡng thái tử.

Thái tử là Mộ Dung Tĩnh, vô cùng hoà ái, được lòng dân chúng, cũng am hiểu quân sự. Chính là một minh quân tương lai! Nghe nói hơn tháng trước đến biên cương thao luyện, nhưng vẫn có lời đồn là thái tử mất tích.

Khi nghe tin này, ta có nghĩ đến Tĩnh, nhưng lập tức gạt phắt đi. Cái tên có tính tình thối hoặc kia làm sao có thể là thái tử tốt tính trong truyền thuyết chứ? Nghĩ đến hần là ta lại ngửa răng. Tất cả là tại hần, Tiểu Bạch mới bị bệnh, lại còn mất tích. Để ta gặp lại ấy, ta lấy người mài răng!

Khụ, hình như hơi lạc đề rồi. Ta có tìm hiểu về tổ chức tình báo lớn nhất ở đây. Nghe nói lão đại là người thất thường, rất khó gặp. Người có được gặp hần được không còn phải xem tâm tình hần thế nào.

Mà sao đợi lâu thế vẫn chưa thấy người ra nhỉ? Ta kiễng chân nhìn dáo dác.

- Cô nương, mời người đi bên này!- Giọng nói âm dương quái khí vang lên sau lưng làm ta đang kiễng chân giật mình suýt ngã.

Quái nhỉ, rõ ràng lúc nãy thấy vị cô nương kia đi hướng này mà, chả lẽ người ta đi một vòng?

Ta cười gượng, đi theo vị cô nương xinh đẹp mà giọng nói nửa đùa nửa cái kia.

Xem ra hôm nay ta gặp may rồi!

Bạn đang đọc truyện *Độc Giả Xuyên Qua: Quyết Tâm Giữ Chặt Nam Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20

Ta theo vị cô nương kia vòng đi vòng lại, vòng tới vòng lui n+1 lần, đến lúc ta bắt đầu nghi ngờ vị cô nương kia có phải cũng không nhớ đường hay không thì rốt cuộc cũng đến nơi.

Nhìn vườn hoa trắng muốt, ta xoa cằm nghi ngờ mọi người có phải đồn đại vớ vẩn hay không? Rõ ràng vị kia rất là văn nhã mà, sao lại có thể quái gở được chứ?

Với suy nghĩ đó, ta gật gù bước vào căn phòng nhỏ trước mắt.

Nhưng bước chân đầu tiên chút nữa đã giúp khuôn mặt xinh đẹp của ta tiếp đất.

Tên kia đúng là quái gở!

Gì mà văn nhã chứ? Vườn hoa trắng muốt kia chính là một trong những thứ quái gở của hần(ta cx kb ta đg viết j)

Vườn hoa trắng muốt, căn phòng đỏ rực, giường hay bàn ghế thì toàn một màu đen. Rồi còn cả đồng thứ khác nữa. Đáng yêu, yêu nghiệt hay kinh dị, biến thái đều đủ cả.

- Người ngắm đủ rồi chứ?- Giọng nam khàn khàn lười biếng vang lên trên đầu ta.

- Hừm?- Ta nghi hoặc ngẩng đầu, nhìn thấy một nam nhân mang mặt nạ ngồi vắt vẻo trên xà nhà. Có giường có ghế đầy đủ sao không ngồi? Lại phải vắt vẻo trên xà nhà như vậy? Chả lẽ là trộm??

- Đạo tặc từ đâu đến? Dám hoành hành ban ngày ban mặt?- Ta chống hông, hást hàm nói, đây là lời kịch của các vị nữ cường trong truyện đi?

- Ta vì sao phải trộm đồ nhà mình chứ? Gia ta chính là người người muốn gặp. Có chữ liên viết có việc liên nói, gia ta rất bận, không có thời gian cùng người nói nhiều!- Nam nhân nói.

Ô? Chả lẽ là tên quái dị? Vậy sao hán không xuống ngồi mà phải treo như đạo tặc thế? Chả lẽ có bẫy? Nghĩ vậy, ta cũng không ngồi, tiếp tục ngẩng cổ nói.

- Ta muốn tìm một người, nghe nói chỗ người tình báo rất tốt, vì vậy muốn đến làm giao dịch.

- Tìm ai?

- Tiểu Bạch

- Được rồi, còn một yêu cầu cô phải đáp ứng ta vẫn chưa nghĩ ra, tạm thời để đó, cô cứ về đi!- Tên quái dị phẩy phẩy tay.

- Vậy còn tìm người?- Ta hỏi.

- Cô không cần quan tâm!

Ta bữu môi đi về. Thôi được rồi, chờ một chút cũng không sao, ta tin tưởng nhất định tìm được Tiểu Bạch

Bạn đang đọc truyện *Độc Giả Xuyên Qua: Quyết Tâm Giữ Chặt Nam Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21

Đã hơn một tháng từ khi làm giao dịch, ta vẫn chưa nhận được tin về Tiểu Bạch. Ta vô cùng sốt ruột đi qua đi lại.

Chả lẽ gặp lừa đảo?

Chắc không đâu, ta đã hỏi thăm rất kỹ rồi mà!

Phải đến đó xem sao vậy!

...

Vẫn chờ lâu như vậy, vẫn cô nương âm dương quái khí đó, nhưng lần này chỉ cần đi thẳng một đường đến căn phòng kia.

Chả lẽ lần trước ta bị chơi?

Vào phòng, ta không cần ngẩng đầu nhìn xà nhà như trước nữa mà có thể thấy trực tiếp tên mặt nạ kia đang nhàn nhã nằm trên giường đóng vai vương gia phản diện gì đó trong Nhục bồ đoàn kia.... Khụ...

- Khụ.- Ta ho nhẹ một tiếng- Cái kia, ta đến hỏi xem đến bao giờ mới có tin đây?

- Ta đã giao dịch với người bao giờ sao?- Tên kia nhàn nhạt mở miệng.

Bùng nổ! Đó là cảm xúc của ta lúc này!

- Ta đã đợi hơn một tháng cuối cùng lại được cái thái độ gì của người đây?- Ta thờ phi phò, hung hăng đến chất vấn- Rốt cuộc danh tiếng của các người từ đâu ra? Thái độ phục vụ kém như vậy, nói thẳng ra là lừa đảo đi! Nếu các người không tìm được người thì nói thẳng ra đi, ta sẽ tự tìm!

Ta thờ phi phò chạy ra khỏi lâu, chạy về nhà thu thập hành lý. Bỏ cô nương tự tìm, nhờ người khác chỉ phí công, nhất là lừa đảo! Hừ hừ...

Lại chạy đến Nhật Nguyệt lâu, ta xin nghỉ với lão bản, thời hạn nghỉ không quy định, dù sao cũng không biết bao giờ có thể tìm thấy Tiểu Bạch.

Vừa ra khỏi lâu, vị cô nương âm dương quái khí trong tập đoàn lừa đảo kia liền phi ngựa tới, thiếu chút nữa đưa ta gặp diêm vương.

- Cô cười ngựa giữa phố như vậy không sợ gây án mạng à?- Ta khó chịu, dù sao cũng không cần bọn họ, cũng chẳng cần nịnh nọt.

- Đây là tin cô cần.- Âm dương cô nương lạnh nhạt ném cho ta tờ giấy rồi phi ngựa đi mất.

Ta ngu ngơ mở tờ giấy ra.

- Nam Phuong lâu?- Ta lật đi lật lại tờ giấy, Nam Phuong lâu có liên quan gì đến tin tức ta cần?

A, chả lẽ Tiểu Bạch đang ở đó? Mắt ta vụt sáng, vội vội vàng vàng chạy vào Nhật Nguyệt lâu hỏi thăm Nam Phuong lâu ở đâu, cầu mong là gần chút để ta có thể nhanh chóng gặp lại Tiểu Bạch!!! Tiểu Bạch yêu dấu.... Tiểu Bạch đáng yêu ~~~

...

Ở một chỗ nào đó...

- Sao vậy, Dạ?- Phuong Huyền đang tay ôm cổ Mộ Dung Dạ, cọ cọ đầu làm nũng hỏi

- Không có gì.- Mộ Dung Dạ lắc đầu, dạo này luôn có cảm giác kì quái, giống như ai đó đang không ngừng nhắc đến mình, làm hấn cả người không thoải mái. Lại có cảm giác nhớ nhung cô đơn ai đó xuất phát từ bên trong hấn mà như không phải từ hấn.

- Dạ, ta thấy dạo này chàng hơi lạ đó, từ sau khi chàng trở về thì đã vậy rồi. Có phải chàng yêu thích cô nương nào khác rồi không? Không để ý ta rồi?- Phuong Huyền phụng phịu bỏ tay ra, quay người đi chỗ khác, ánh mắt lóe lóe.

- Sao có thể?- Mộ Dung Dạ thoát khỏi suy nghĩ, quay lại kéo Phuong Huyền vào lòng- Nàng còn không hiểu tâm ý ta sao? Dù sao chúng ta cũng lớn lên cùng nhau từ nơi đó, ngoài nàng ra ta sẽ không để mắt đến bất cứ ai!

- Được rồi, ta biết chàng mà, bình thường mặt lạnh như vậy mà miệng ngọt thế?- Phuong Huyền cười ngọt ngào quay đầu lại.

Lúc Dạ mắt tích có gặp một người rất giống Dạ, nhưng tính cách lại khác hoàn toàn. Dù sao trước kia được đào tạo thành bác sĩ tâm lý, những việc như thế này trước nên điều tra rõ rồi giải quyết dứt điểm luôn. Nếu người đó là Dạ, vậy thì dễ giải quyết, còn nếu không.... Dứt khoát thu vào hậu cung của nàng đi, dù sao khẩu vị tiểu bạch thỏ như vậy nàng vẫn chưa腻 thử.

Phuong Huyền rúc trong ngực Mộ Dung Dạ, khẽ liếm môi, trong mắt lóe ra toan tính.

Còn Mộ Dung Dạ vẫn chìm trong suy nghĩ miên man

Hai người tuy ôm nhau nhưng suy nghĩ lại xa nhau, xa rất xa.

Bạn đang đọc truyện *Độc Giả Xuyên Qua: Quyết Tâm Giữ Chặt Nam Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22

Ta ừ ừ chống cằm nhìn cái kẻ nhân cách phân liệt trước mặt.

- Ta nói này, đại gia người chắc chắn rất bận đi, sao không ở trong lâu mà giải quyết mà lại rảnh rỗi đi theo ta tìm người?- Mặc dù rất cảm kích có người giúp đỡ, nhưng mà lại là cái tên nhân cách phân liệt này, ta cảm giác không an toàn một chút nào!

- Gia là chủ, chẳng lẽ ngay cả mấy việc vặt vãnh cũng phải tự tay giải quyết sao? Vậy nuôi bọn chúng phí com à?- Nhân cách phân liệt bày ra bộ dáng "ta là chủ ta có quyền" rất đáng đánh, rất vô trách nhiệm- Và lại, bọn đại gia đang giúp đỡ kẻ hèn người, người lại có vẻ rất khó chịu, đây là đáng về nên có sao?- Nói rồi vỗ "Rầm" một cái vào cái bàn nhỏ bên cạnh.

- Ta cũng không nhờ người giúp.- Ta cúi đầu lăm lăm.

- Hừm? Người đây là rất uất ức sao? Vậy xuống xe, bọn đại gia không tiễn!- Kẻ nào đó làm người tốt không được đền đáp rất phẫn nộ.

- Làm gì có, người nghe nhầm rồi.- Ta rừ rừ.

Dù sao ta mới đến đây, lại ở luôn một chỗ, nếu một mình đi tìm người thì cũng có chút khó khăn. Đã có người rảnh rỗi giúp như vậy thì vẫn nên biết ơn chút. Dù sao thì đi với hấn cũng rất tiện lợi: không tốn tiền ăn, có xe ngựa loại siêu xịn để đi, lại có kẻ dẫn đường miễn phí, tội gì mà không mặt dày mà nhận chứ? Đương nhiên, điều khó chịu duy nhất là cái tên lâu chủ nhân cách phân liệt này cùng với vị cô nương âm dương quái khí đánh xe kia, cả ngày chả có gì để nói, làm cho một cô nương xinh đẹp hoạt bát như ta cảm thấy rất kìm nén. Ai da, dù sao cũng đang nhờ vả người ta, không nên kén chọn

như vậy! Ta lần nữa mặc niệm.

...

-Ngươi là ai? Sao lại điều khiển cơ thể ta?

Trong không gian tối tăm, Tiểu Bạch vô cùng tức giận chất vấn Mộ Dung Dạ.

- Ngươi là chủ nhân thân thể này, Mộ Dung Dạ sao?- Minh Dạ ngạc nhiên nhìn người thanh niên trước mặt, trước kia vẫn không thấy hắn xuất hiện, còn tưởng hắn đã chết rồi chứ? Dù sao lúc Minh Dạ mở mắt ra, thân thể này đã thương tích đầy mình.

- Cái gì mà Mộ Dung Dạ chứ? Ta là Tiểu Bạch! Lúc bọn người xấu đuổi giết ta, cũng luôn gọi cái tên này, hừ hừ- Tiểu Bạch nhìn người trước mặt, vô cùng bất mãn- Ngươi là ai? Mau rút đi! Ta còn tìm Tiểu Manh, ta nhớ Tiểu Manh!- Tiểu Bạch tức giận xông về phía Kim Dạ, nhưng lại bị phản về.

- Nếu ông trời đã cho ta sống lại trong thân xác ngươi, thì ta sẽ chân trọng điều này. Dù sao ở đây cũng có Phuong Huyền, ta không muốn lại rời xa nàng ấy. Không cần biết ngươi có phải chủ nhân thân thể này hay không, hiện nay người có thể làm chủ thân thể này là ta, ngươi nên an phận đi!- Minh Dạ thoát ra khỏi không gian đen tối, bừng tỉnh dậy.

Là mơ sao? Nhìn người bên cạnh, Minh Dạ quyết tâm: Dù mơ hay thật thì hắn cũng quyết không trả lại thân thể này, hắn sẽ không rời xa người phụ nữ mình yêu một lần nào nữa!!

Bạn đang đọc truyện *Độc Giả Xuyên Qua: Quyết Tâm Giữ Chặt Nam Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23

Ta khó chịu ngồi trên xe ngựa đang chạy như bay, oán thầm..... Tên kia lại lên con gì đây? Đột nhiên nửa đêm chạy vào phòng, túm ta từ chiếc giường êm ái rồi lúi lúi lên xe ngựa chạy như bay.

-Nửa đêm không ngủ lại lên con chạy nhanh thế làm gì chứ?- Ta rất bất mãn nhìn nhân cách phân liệt

- Không phải cô muốn nhanh tìm thấy Tiểu Bạch sao?- Nhân cách phân liệt dùng giọng đương nhiên.

- Đúng là ta rất muốn nhanh tìm thấy Tiểu Bạch, nhưng mà bây giờ là nửa đêm! Là nửa đêm rồi đó! Ban ngày ngươi đi rất chậm là để nửa đêm canh ba chạy như điên thế này sao?- Ta rất phẫn nộ lên án hành vi tội ác tày trời: phá giấc ngủ của người khác!

- Thế rốt cuộc cô muốn tìm người hay không?- Nhân cách phân liệt đột nhiên đập "rầm" một cái vào cái bàn nhỏ bên cạnh, giọng như "cô không muốn thì xuống xe"

Ta rất biết điều rút cổ lại, ngoan ngoãn im lặng.

...

Quay lại nửa tiếng trước

- Lâu chủ, Phuong cô nương hiện đang ở Nam Phuong lâu cùng với Mộ Dung Dạ!- Cô nương âm dương quái khí - Âm Nguyệt cúi người nói

- Mộ Dung Dạ?- nhân cách phân liệt kịp mắt

- Là hoàng đế Mộ Dung Dạ!- Âm Nguyệt cung kính đáp, hơi chần chừ- Người này với Tiểu Bạch hình như là cùng một người.

- Lập tức khởi hành đến đó! - Nhân cách phân liệt bật dậy, bước nhanh

- Còn Manh cô nương?- Âm Nguyệt nghi hoặc

Nhân cách phân liệt chậm lại, rồi kiên quyết hướng về phòng Tiểu Manh.

Vậy nên xuất hiện cảnh trên cùng oán khí ngút trời của Tiểu Manh của chúng ta~~~~

Bạn đang đọc truyện *Độc Giả Xuyên Qua: Quyết Tâm Giữ Chặt Nam Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24

Minh Dạ cảm thấy rất bồn chồn. Đạo này hắn thường rơi vào không gian tối kìa, lại thường bị nhốt lại. Dù xảy ra trong thời gian ngắn, nhưng hắn vẫn cảm thấy rất lo lắng. Điều này không phải chứng minh Tiểu Bạch sắp đòi lại được thân thể này chứ?

Hắn không muốn! Mặc dù không biết vì sao hắn lại vào thân thể này nhưng hắn nhất định làm đủ cách để chiếm lấy nó.

Minh Dạ với Phuong Huyền là thanh mai trúc mã, họ đều là cô nhi và được một tổ chức thần bí đem về huấn luyện. Hắn đã yêu Phuong Huyền ngay từ thuở nhỏ, nhưng hắn biết nàng không yêu hắn, chỉ coi hắn như người bạn mà thôi.

Nàng thích những người có vẻ ngoài đẹp, và hắn lại không có điều đó! Hắn vẫn chỉ hy vọng được ở bên cạnh nàng là đủ, không cần nàng phải chấp nhận tình cảm này.

Mỗi lần làm nhiệm vụ hắn đều làm đủ mọi cách để được làm cùng nàng, để luôn được ở cùng nàng, để có thể bảo vệ nàng. Trong mắt của hắn, nhiệm vụ không là gì, chỉ có nàng là quan trọng nhất. Hắn không màng đến nhiệm vụ đó đúng hay sai, nguy hiểm hay thế nào, hắn chỉ cần nàng.

Và đến khi, trong một nhiệm vụ liên quan đến chính trị, hắn vẫn như cũ không quan tâm nguy hiểm, cùng nàng nhận nhiệm vụ, cùng nàng lăn tớn.

Hắn chỉ xa nàng một lúc, khi trở về đã thấy xung quanh đồ đạc hỗn loạn, xác người cùng máu chồng chất. Trời biết, đất biết trái tim hắn đã đau đớn như thế nào! Hắn luống cuống như một đứa nhỏ, hốt hoảng lật lên từng cái xác.

Khi đã xác nhận không có nàng, hắn mới hơi bình ổn lại. Lại vội vàng chạy như điên tìm kiếm nàng.

Khi hắn tìm thấy nàng, nàng đang kiệt sức chao đảo trước bờ vực, xung quanh là biển cả với những con sóng dữ trước mặt là 5 tên áo đen đang đàn áp đến.

Khi một tên trong đó dần bóp cò, hắn quên hết mọi huấn luyện trước kia, lao nhanh đến ôm lấy nàng.

Ý thức cuối cùng của hắn... Là đau đớn trước ngực, và niềm hạnh phúc khôn cùng.

Bạn đang đọc truyện *Độc Giả Xuyên Qua: Quyết Tâm Giữ Chặt Nam Chính* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25

Khi chúng ta chạy đến Nam Phuong lâu, ta lập tức chạy đi tìm Tiểu Bạch, mò từng phòng từng phòng. Haiz~ sau này hỏi tường lại, cảm thấy thật ngốc, trực tiếp hỏi tiểu nhị hay lão bản là được rồi, mất công chạy tới chạy lui. Nhưng biết sao đây, ta bây giờ đang rất luống cuống, rất vội vàng, rất rất nhớ Tiểu Bạch, muốn lập tức nhìn thấy hắn. Mà những lúc như thế này, ta không thể nghĩ gì thêm hết, chỉ có thể làm theo bản năng muốn tìm thấy Tiểu Bạch thôi.

Mất thấy tìm sắp hết phòng rồi, ta lo lắng, lẽ nào Tiểu Bạch không ở đây?

Đẩy cánh cửa cuối cùng, lại nhìn cảnh trong phòng, đầu ta ong lên một tiếng.

Tiểu Bạch đơn thuần, đáng yêu của ta ngồi trên ghế, đằng sau là một cô gái nhìn rất sắc sảo, khuynh quốc khuynh đang ôm lấy cổ hắn từ sau, đôi mắt hắn lại tràn đầy nhu tình.

Ta không thể tin nổi nhìn chằm chằm cô gái kia, cảm thấy mình nhìn thấy 9 cái đuôi hồ ly đang không ngừng đung đưa sau cô gái kia, lòng tràn đầy cảm phần.

Chỉ trong 2 tháng ngắn ngủi mà hồ ly kia đã bôi đen Tiểu Bạch của ta! Nhìn đôi mắt tối tăm đã mất đi vẻ thần khiết của Tiểu Bạch khi nhìn ta kìa! Nhìn cái vẻ nhu tình như nước của Tiểu Bạch với cô ta đi! Nếu không phải ta ngày nhớ đêm mong với Tiểu Bạch, nhớ rõ đến trên đầu hắn có bao nhiêu sợi tóc bạc thì thật hoài nghi kẻ trước mặt này là Tiểu Bạch ngây thơ hồn nhiên của ta!

Phần nộ thì phần nộ, ta vẫn đứng yên làm tượng trước cửa phòng.

Mãi cho đến khi nhân cách phân liệt chậm rãi, chậm rãi đi tới. Rất không nhân hậu đẩy ta sang một bên, lại chậm rãi chậm rãi đi vào phòng, ngồi xuống trước mặt Tiểu Bạch, rất tự nhiên rót một ly trà, ta mới có thể thoát khỏi trạng thái hóa đá. Vội vàng lật đặt bỏ dậy, chạy đến, trước tiên đẩy hồ ly tinh kia một cái mạnh thật mạnh, sau đó ôm lấy Tiểu Bạch. Khi ta chưa kịp nói gì, Tiểu Bạch đã đẩy mạnh ta một cái, vội vàng ra đỡ hồ ly tinh. Hắn đau lòng

xem xét người hồ ly tinh, sau đó rất phần nộ gầm lên:

-Ngươi là kẻ nào mà dám xông vào phòng chúng ta, lại còn dám làm tổn thương Huyền Nhi? Mau rút ra khỏi đây, ta mà gặp lại ngươi ta sẽ không bỏ qua cho ngươi đâu!

Ta cũng sợ! Tiểu Bạch vì hồ ly tinh mắng ta, vì hồ ly tinh đuổi ta! Quan trọng nhất là hấn không nhận ra ta! Nhìn đôi mắt kia chỉ chứa hồ ly tinh, ta rất khổ sở. Nghe lời hấn mà bỏ đi.

Ta tìm hấn mất nhiều công sức như vậy, hấn lại quên ta, vì hồ ly tinh mà tức giận với ta! Đợi cho ta bình ổn lại cảm xúc, ta tra tấn chết các ngươi!!!

Bạn đang đọc truyện *Độc Giả Xuyên Qua: Quyết Tâm Giữ Chặt Nam Chính* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.